Dosarul nr. 3a-255/2024
2-22041435-02-3a-08022024
Judecătoria Chişinău, sediul Rîşcani, judecător Liudmila Holeviţcaia

D E C I Z I E

24 aprilie 2024 **mun. Chişinău**

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ
al Curţii de Apel Chişinău

În componența:
Preşedintele completului, judecătorul Victoria Sîrbu
Judecătorii Veronica Negru şi Angela Braga
Grefier Mihaela Pîrvu

examinând, în şedinţă de judecată publică, *apelul declarat de* ***** *prin intermediul avocatului* ***** *împotriva* hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 01 noiembrie 2023, în cauza civilă la acțiunea înaintată de ***** împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea actului administrativ defavorabil, obligarea la emiterea actului administrativ favorabil,

c o n s t a t ă :

La 25 martie 2022, ***** s-a adresat în Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani cu cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat prin care a solicitat anularea Deciziei nr.662/5207 din 22.12.2021.

În argumentarea acțiunii a menționat că, în fapt, la 22 decembrie 2021 a fost emisă Decizia nr.662/5207 asupra cazului de încălcare a legislaţiei comisă de către persoana fizică *****. În urma constatărilor s-au elucidat aspectele importante, astfel, în rezultatul examinării informaţiei de la Poliţia de Frontieră privind traversarea hotarelor Republicii Moldova (intrări/ieşiri) s-a constatat că persoană fizică ***** a transportat total 135 pasageri, în perioada anului 2019.

Reieșind din rezultatele recepţionate conform explicaţiilor, 6 pasageri nu au achitat călătoria şi nu au fost luaţi în calcul la stabilirea venitului impozabil estimat. Costul mediu estimat al călătoriei pentru un pasager în baza explicaţiilor depuse, constituie 1865 lei. Suma venitului estimată pentru perioada fiscală A/2019 constituie 240 585 lei.

La 23 februarie 2022, s-a adresat la Serviciul Fiscal de Stat cu o contestaţie împotriva deciziei sus-numite, cu solicitarea de a fi repus în termen, având în

vedere faptul că în s.*****, r-nul *****domiciliază mama sa, care nu are nici o atribuţie cu cazul dat, ea fiind persoană care a semnat avizul de recepţie a deciziei, iar reclamantul la rândul său cu scrisoarea care includea decizia sus-numită a luat cunoştinţă abia în primele zile ale lunii februarie. Totodată comunică că la momentul audierii sale la Serviciul Fiscal de stat, nu i s-a comunicat despre dată sau perioada în care urmează să se prezinte pentru a lua cunoştinţă cu decizia nr.662/5207. Astfel la 03 martie 2022 Serviciul Fiscal de stat a emis răspunsul nr.26-24-11/12873 prin care: Serviciul Fiscal de Stat, cu referire la contestaţia fără număr din 23 februarie 2022 (intrare nr.13028-CR) depusă de *****, privind repunerea în termen a contestaţiei şi anularea Deciziei nr.662/5207 din 22 decembrie 2021 asupra cazului de încălcare a legislaţiei, emise de Direcţia generală control post operaţional comunică următoarele. În corespundere cu prevederile art.268 alin.(l) din Codul fiscal, contestaţia împotriva deciziei Serviciului Fiscal de Stat poate fi depusă, în decursul a 30 de zile de la data comunicării deciziei contestate. În cazul omiterii acestui termen din motive întemeiate/el poate fi restabilit/la cererea persoanei vizate în decizie/de Serviciul Fiscal de Stab iar alin.(2) prevede că, contestaţia depusă după expirarea termenului indicat la alin.(l), nerestabilit în modul prevăzut la acelaşi alineat, va rămâne neexaminată. Totodată, potrivit prevederilor art.65 alin.(1) şi alin.(2) din Codul administrativ, nr.l 16/2018, dacă o persoană, din motive independente de voinţa ei, nu a putut respecta un termen legal, atunci, la cerere, ea poate fi repusă în termen. La cerere se anexează probele care confirmă faptele pe care aceasta se întemeiază şi, suplimentar, se recuperează acţiunile omise.

Conform prevederilor art.129^1 alin.(l) din Codul fiscal, actele Serviciului Fiscal de Stat se trimit destinatarului prin poştă cu scrisoare recomandată şi cu aviz de primire sau prin orice alt mijloc care să asigure confirmarea primirii lor (telegramă, fax, e-mail etc.) ori se înmânează personal destinatarului sau altor persoane indicate la alin.(2) de către Serviciul Fiscal de Stat, iar alin.(2) stipulează că, în cazul absenţei destinatarului persoană fizică, documentele menţionate la alin.(1) se înmânează unui membru adult al familiei lui, rudelor, afinilor acestuia sau unei persoane care locuieşte cu destinatarul, pentru a fi transmise acestuia. Persoana care a primit documentele este responsabilă de transmiterea sau de comunicarea lor neîntârziată destinatarului şi răspunde pentru prejudiciile cauzate prin necomunicarea sau prin comunicarea tardivă a actelor. Documentul se consideră înmânat destinatarului la data indicată în avizul de primire.

Menționează reclamantul, că decizia nr.662/5207 din 22 decembrie 2021 expediată prin intermediul ÎS „Poşta Moldovei” la 22 decembrie 2021, a fost recepționată la 28 decembrie 2021.

Conform contestaţiei depuse, contribuabilul solicită repunerea în termen a contestaţiei împotriva Deciziei nr.662/5207 din 22 decembrie 2021, totodată

nefiind invocate circumstanţe şi nefiind anexate probe/înscrisuri concludente, care ar confirma omiterea termenului din motive întemeiate. Pornind de la cele expuse, Serviciul Fiscal de Stat nu are temei legal pentru repunerea în termen a contestaţiei din 23 februarie 2022 şi reexaminarea Deciziei nr.662/5207 din 22 decembrie 2021 după expirarea termenului prevăzut de legislaţie, respectiv, aceasta rămâne neexaminată.

Suplimentar, Serviciul Fiscal de Stat informează că, în conformitate cu prevederile art. 209 alin.(1) lit. a) din Codul administrativ, în caz de dezacord cu prezentul răspuns, este în drept să înainteze o acţiune în contencios administrativ în termen de 30 de zile de la data notificării acestuia, la Judecătoria Chişinău, sediul Râşcani, str. Kiev, nr.3.

În drept, notând prevederile art. art. 2 alin. (2), 3,17, 20, 39, 93, 189 alin.(1) și (2) 194, 195, 206 alin. (1) lit. a) și alin. (2), 207 alin. (1), 219 din Codul administrativ, art.53 alin.(1) din Constituția RM, susține reclamantul că pentru admisibilitatea acţiunii în contenciosul administrativ este necesar să fie revendicat de către reclamant un drept propriu şi să existe o activitate administrativă desfăşurată de către o autoritate publică. Din aceste considerente se impune condiţia de încălcare a unui drept al reclamantului, pentru că actul administrativ să poată fi contestat de o persoană, care la caz, este prezent şi anume, prin Decizia nr.62/5207 din 22 decembrie 2021 se încalcă în mod abuziv şi grav, un drept al său.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 01 noiembrie 2023, a fost respinsă acţiunea în contencios administrativ a reclamantului ***** împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind anularea actului administrativ individual defavorabil – deciziei nr.662/5207 din 22 decembrie 2021, ca fiind neîntemeiată.

La data de 27 noiembrie 2023, **, prin intermediul avocatului *****, a depus apel nemotivat*** împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 01 noiembrie 2023.

Iar la data de 14 februarie 2024, **, prin intermediul avocatului *****, a depus motivarea apelului*** prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi soluții prin care cererea de chemare în judecată înaintată de ***** împotriva Serviciului Fiscal de Stat să fie admisă integral.

În susținerea cererii de apel s-a reiterat poziția expusă prin acțiunea înaintată în prima instanță, suplimentar fiind invocat faptul că, în urma constatărilor s-au elucidat aspecte importante, astfel, în rezultatul examinării informaţiei de la Poliţia de Frontieră privind traversarea hotarelor Republicii Moldova (intrări/ieşiri) s-a constatat că persoană fizică ***** a transportat în total 135 pasageri, în perioada anului 2019 .

Reieșind din rezultatele recepţionate conform explicaţiilor, 6 pasageri nu au achitat călătoria şi nu au fost luaţi în calcul la stabilirea venitului impozabil estimat.

Costul mediu estimat al călătoriei pentru un pasager în baza explicațiilor depuse constituie 1865 lei.

Suma venitului estimată pentru perioada fiscală A/2019 constituie 240 585 lei.

La 23.02.2022 s-a adresat la Serviciul Fiscal de Stat cu o contestaţie împotriva deciziei sus-numite, cu solicitarea de a fi repus în termen, având în vedere faptul că în s. *****, r-nul *****domiciliază mama sa, care nu are nici o atribuţie cu cazul dat, ea fiind persoană care a semnat avizul de recepţie a deciziei, iar apelantul la rândul său cu scrisoarea care includea decizia sus-numită a luat cunoştinţă abia în primele zile ale lunii februarie, totodată comunică că la momentul audierii sale la Serviciul Fiscal de stat, nu i s-a comunicat despre dată sau perioada în care urmează să se prezinte pentru a lua cunoştinţă cu decizia nr.662/5207.

Astfel la 03.03.2022 Serviciul Fiscal de stat a emis răspunsul nr.26-24-11/12873 prin care s-a dispus că Serviciul Fiscal de Stat nu are temei legal pentru repunerea în termen a contestației din 23.02.2022 și reexaminarea deciziei nr. 662/5207 din 22.12.2021 după expirarea termenului prevăzut de legislație, respectiv, aceasta rămâne neexaminată.

Invocând prevederile Codului administrativ, apelantul indică că, pentru admisibilitatea acţiunii în contenciosul administrativ este necesar să fie revindecat de către reclamant un drept propriu şi să existe o activitate administrativă desfăşurată de către o autoritate publică.

Din aceste considerente se impune condiţia de încălcare a unui drept al reclamantului, pentru că actul administrativ să poată fi contestat de o persoană, care la caz, este prezent, şi anume, prin Decizia nr.62/5207 din 22 decembrie 2021 se încalcă în mod abuziv şi grav, un drept al său.

La data de 22 martie 2024, reprezentantul intimatului Serviciului Fiscal de Stat, ***** a depus referință, invocând asupra netemeiniciei cererii de apel și necesitatea respingerii acesteia cu menținerea hotărârii instanței de fond.

În conformitate cu prevederile art. 236 alin. (1) Cod administrativ, instanța de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului.

În conformitate cu prevederile art. 232 alin. (1)-(2) Cod administrativ, apelul se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată.

Din actele cauzei rezultă că dispozitivul hotărârii atacate cu apel a fost pronunțat la 01 noiembrie 2023, apelul fiind declarat la 27 noiembrie 2023, hotărârea motivată a fost comunicată apelantului la 26 ianuarie 2024, apelul motivat fiind depus la 14 februarie 2024, circumstanțe în care, instanța de apel constată că cererea de apel întrunește condițiile cu privire la respectarea termenului prevăzut de Legislația în vigoare.

În ședința instanței de apel, reprezentantul intimatului Serviciul Fiscal de Stat, *****, a pledat pentru respingerea cererii de apel și menținerea în vigoare a hotărârii primei instanțe.

Apelantul ***** și reprezentantul său, avocatul *****, în ședința instanței de apel nu s-au prezentat, procedura citării legale fiind respectată.

Astfel, în temeiul prevederilor art. 239 alin. (2) Cod administrativ, Completul judiciar a dispus judecarea cauzei în absenţa apelantului.

*Studiind materialele dosarului, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău consideră că apelul declarat de ***** este neîntemeiat și urmează a fi respins, din următoarele considerente.*

În conformitate cu art. 240 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, examinând cererea de apel, instanța de apel adoptă una dintre următoarele decizii: respinge apelul.

În conformitate cu art. 219 alin. (1)-(3) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

Materialele cauzei denotă că, prin actul de control nr.3-606914 din 10 noiembrie 2021, s-a stabilit că persoana fizică *****, în perioada anului 2019, a înregistrat mai multe traversări a Frontierei de stat în calitate de șofer, cu pasageri îmbarcați la bord, cu mijloace de transport înmatriculate în România: *****. În vederea stabilirii veniturilor ilicite obținute și a modului de achitare a călătoriei, a fost selectat un eșantion de pasageri pentru audiere. Ca rezultat, conform informațiilor/explicațiilor prezentate de pasagerii audiați s-a constatat că, serviciile de călătorie au fost prestate contra cost (f. 193-191, dosar administrativ).

Fiind citat ***** la Serviciul Fiscal de Stat, la 03 noiembrie 2021 a fost

întocmit procesul-verbal de audiere a contribuabilului, potrivit căruia se constată că reclamantul ***** a declarat că în perioada anului 2019 nu a fost angajat oficial. La întrebările reprezentantului organului fiscal, reclamantul a declarat că este de acord să achite impozite, taxe care vor fi calculate și se obligă să depună în timpul apropiat declarația CET 18) pentru anul 2019 (f. 190 din dosarul administrativ).

Prin decizia nr. DICF-118042 din 08 noiembrie 2021, s-a inițiat controlul în privința persoanei fizice *****, prin metoda verificării tematice pentru perioada 01 ianuarie 2019-31 decembrie 2019 (f. 188-187 din dosarul administrativ).

În urma controlului, a fost întocmit actul de control fiscal nr.3-606914 din 10 noiembrie 2021, prin care s-a stabilit: 1. Estimarea venitului impozabil în sumă de 216585 lei, pentru perioada fiscală A/2019; 2. Eschivarea de la calcul și de la plată a impozitului pe venit în sumă de 25990 lei, pentru perioada fiscală A/2019; 3. Neprezentarea Declarației persoanei fizice cu privire la impozitul pe venit (Forma CET18) pentru perioada fiscală A/2019, fapt ce a condiționat apariția obligațiilor suplimentare față de buget; 4. Desfășurarea activității de întreprinzător în domeniul transportului internațional de pasageri, fără a fi înregistrat într-o oarecare formă organizatorică juridică stabilită prin lege. Actul de control fiscal menționat, a fost notificat reclamantului la 26 noiembrie 2021 prin scrisoarea nr.26-21/9-10-1199 (f.193-191, 194, 196 din dosarul administrativ).

Ulterior, prin decizia nr. 662/5207 din 22 decembrie 2021 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către persoana fizică *****, s-a decis:

- A încasa la buget sumele impozitelor calculate în rezultatul controlului ***** lei, impozitul pe venitul persoanelor fizice estimat pentru perioada anului 2019;
- A încasa la buget majorare de întârziere calculate 3 936 lei pentru neachitarea în termen a impozitului pe venit al persoanelor fizice;
- A aplica amenzi pentru încălcările legislației fiscale în sumă de 20 792 lei pentru eschivarea de la calcul și de la plata impozitului pe venit și 200 lei pentru nerespectarea modului de întocmire și de prezentare a declarației persoanei fizice cu privire la impozitul pe venit pentru perioada anului 2019 (f.d. 15-16).

La data de 23.02.2022 ***** a înaintat contestație către Serviciul Fiscal de Stat, prin care a solicitat anularea deciziei nr.662/5207 din 22 decembrie 2021 ca ilegală și nefondată în lipsa probelor concludente și pertinente și, la caz, audierea suplimentară conform informației de la Poliția de Frontieră privind traversarea hotarelor a persoanelor indicate (135 pasageri), cît și audierea sa suplimentară. Totodată, reclamantul a solicitat repunerea în termen, deoarece pe adresa unde a fost expediat actul administrativ, s. *****, r-nul *****locuiește mama sa și ultima a recepționat avizul, iar reclamantul a luat cunoștință cu decizia contestată în primele zile ale lunii februarie 2022 (f. 224 din dosarul administrativ).

Prin decizia nr.26-24-11/12873 din 03 martie 2022, Serviciul Fiscal de Stat, invocând prevederile art. art.129[1], 268 alin.(1) din Codul fiscal, art.65 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, a relatat că Decizia nr.662/5207 din 22.12.2021 expediată prin intermediul Î.S. „Poşta Moldovei" la data de 22.12.2021, a fost recepționată la data de 28 decembrie 2021. Conform contestației depuse, contribuabilul solicită repunerea în termen a contestației împotriva Deciziei nr.662/5207 din 22 decembrie 2021, totodată nefiind invocate circumstanțe şi nefiind anexate probe/înscrisuri concludente, care ar confirma omiterea termenului din motive întemeiate. Astfel, a invocat autoritatea pârâtă lipsa temeiului legal pentru repunerea în termen a contestației din 23 decembrie 2022 şi reexaminarea deciziei nr.662/5207 din 22 decembrie 2021 după expirarea termenului prevăzut de legislaţie, respectiv, aceasta a rămas neexaminată. Suplimentar, Serviciul Fiscal de Stat a informat că, în conformitate cu prevederile art. 209 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, în caz de dezacord cu prezentul răspuns, entitatea este în drept să înainteze o acţiune în contencios administrativ în termen de 30 de zile de la data notificării acestuia, la Judecătoria Chişinău, sediul Rîşcani, str. Kiev, nr.3 (f.d. 22-23).

Totodată, se remarcă că, prin decizia nr.26-24-11/12873 a Serviciului Fiscal de Stat, adresată reclamantului *****, autoritatea a dat răspuns negativ la cererea prealabilă și invocă lipsa temeiului legal pentru repunerea în termen a contestației din 23.02.2022 şi reexaminarea deciziei nr.662/5207 din 22 decembrie 2021 după expirarea termenului prevăzut de legislaţie, respectiv, aceasta a rămas neexaminată. Suplimentar, Serviciul Fiscal de Stat a informat că, în conformitate cu prevederile art.209 alin.(1) lit.a) din Codul administrativ, în caz de dezacord cu prezentul răspuns, este în drept să înainteze o acţiune în contencios administrativ în termen de 30 de zile de la data notificării acestuia, la Judecătoria Chişinău, sediul Rîşcani, str. Kiev, nr.3 (f.d.22-23).

Consecvent, la data de 25 martie 2022 ***** a înaintat instanței de judecată cerere de chemare în judecată către Serviciul Fiscal de Stat privind anularea actului administrativ individual defavorabil.

Fiind investită cu competența de judecare a prezentului litigiu, instanța de fond, prin hotărârea emisă la data de 01 noiembrie 2023 a respins acțiunea în contencios administrativ înaintată de ***** împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind anularea actului administrativ individual defavorabil ca fiind neîntemeiată.

Verificând legalitatea hotărârii contestate prin prisma argumentelor aduse în fața Instanței de apel, Colegiu conchide că circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii au fost stabilite şi elucidate pe deplin de către instanța de fond, soluția adoptată fiind una legală și întemeiată, din considerentele ce succed.

În conformitate cu prevederile art. 3 din Codul administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității

administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Conform art. 18 din Codul administrativ, interesul public vizează ordinea de drept, democraţia, garantarea drepturilor şi a libertăţilor persoanelor, precum şi obligaţiile acestora, satisfacerea necesităţilor sociale, realizarea competenţelor autorităţilor publice, funcţionarea lor legală şi în bune condiţii.

Conform art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Art. 21 din Codul administrativ, statuează că autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

Art. 22 din Codul administrativ, indică că autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

În concordanță cu art. 31 din Codul administrativ, actele administrative individuale şi operaţiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Conform art. 137 din Codul administrativ, în exercitarea dreptului discreţionar atribuit, autorităţile publice trebuie să acţioneze cu bună-credinţă în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Daca autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. Dacă într-un caz autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în același mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenționează să își schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare.

Conform art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

Conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia.

Potrivit art. 219 alin. (1)-(4) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces. Instanța de judecată poate avea o discuție juridică cu participanții la proces sau poate da în scris indicații cu privire la situația de drept a cauzei examinate.

Colegiul judiciar reține că, conform art. 1 din Codul fiscal, (1) Prin prezentul cod se stabilesc principiile generale ale impozitării în Republica Moldova, statutul juridic al contribuabililor, al Serviciului Fiscal de Stat şi al altor participanţi la relaţiile reglementate de legislaţia fiscală, principiile de determinare a obiectului impunerii, principiile evidenţei veniturilor şi cheltuielilor deduse, modul şi condiţiile de tragere la răspundere pentru încălcarea legislaţiei fiscale, precum şi modul de contestare a acţiunilor Serviciului Fiscal de Stat şi ale persoanelor cu funcţii de răspundere ale acestora. (2) Prezentul cod reglementează relaţiile ce ţin de executarea obligaţiilor fiscale în ce priveşte impozitele şi taxele de stat, stabilind, de asemenea, principiile generale de determinare şi percepere a impozitelor şi taxelor locale. (3) Noţiunile şi prevederile prezentului cod se aplică în exclusivitate în limitele relaţiilor fiscale şi ale altor relaţii legate de acestea.

Conform art. 129 alin. (11) din Codul fiscal, controlul fiscal reprezintă verificarea corectitudinii cu care contribuabilul execută obligaţia fiscală şi alte obligaţii prevăzute de legislaţia fiscală şi alte acte normative, inclusiv verificare a altor persoane sub aspectul legăturii lor cu activitatea contribuabilului prin metode, forme şi operaţiuni prevăzute de prezentul cod; efectuează controlul asupra calculării corecte şi a virării în termen a contribuţiilor la bugetul asigurărilor sociale de stat şi a primelor de asigurare obligatorie de asistenţă medicală şi aplică sancţiuni pentru încălcarea prevederilor legale referitoare la calcularea acestora.

Iar potrivit prevederilor art.134 alin. (1) pct. 12) din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat şi funcţionarii fiscali, în cadrul acţiunilor de exercitare a funcţiei, au următoarele drepturi să utilizeze metode şi surse directe şi indirecte la estimarea obiectelor impozabile şi la calcularea impozitelor şi taxelor.

Incidente speței sunt și prevederile art. 214 alin. (1) - (9) din Codul fiscal (în vigoare la data efectuării controlului) potrivit căruia, Controlul fiscal are drept scop

verificarea modului în care contribuabilul respectă legislaţia fiscală într-o anumită perioadă sau în cîteva perioade fiscale. Controlul fiscal este exercitat de Serviciul Fiscal de Stat şi/sau de un alt organ cu atribuţii de administrare fiscală, în limitele competenţei acestora, la faţa locului şi/sau la oficiul acestora. Procedura controlului fiscal constă într-un ansamblu de metode şi operaţiuni de organizare şi desfăşurare a controlului, precum şi de valorificare a rezultatelor lui. Controlul fiscal la faţa locului şi/sau la oficiul organului, prevăzut la alin. (2), poate fi organizat şi efectuat prin următoarele metode şi operaţiuni: verificarea faptică, verificarea documentară, verificarea totală, verificarea parţială, verificarea tematică, verificarea operativă, verificarea prin contrapunere. Metodele şi operaţiunile concrete utilizate la organizarea şi exercitarea controlului fiscal sînt determinate, în baza prezentului cod, în instrucţiunile cu caracter intern ale Serviciului Fiscal de Stat. Activitatea contribuabilului poate fi supusă controlului fiscal pentru o perioadă ce nu depăşeşte termenele de prescripţie, stabilite la art.264, pentru determinarea obligaţiei fiscale. În cadrul controlului fiscal la faţa locului şi/sau la oficiu, organele specificate la alin. (2) sînt în drept să solicite de la alte persoane orice informaţii şi documente privind relaţiile lor cu contribuabilul respectiv. Organele cu atribuţii de administrare fiscală pot efectua controlul fiscal repetat în cazul în care rezultatele controlului fiscal exercitat anterior sînt neconcludente, incomplete sau nesatisfăcătoare ori dacă ulterior au fost depistate circumstanţe ce atestă existenţa unor semne de încălcare fiscală şi, prin urmare, se impune un nou control. Controlul fiscal repetat poate fi efectuat în cadrul examinării contestaţiilor împotriva deciziei Serviciului Fiscal de Stat sau acţiunii funcţionarului fiscal şi, în alte cazuri, la decizia conducerii organelor menţionate la alin. (6). Se interzice efectuarea repetată a controalelor fiscale la faţa locului asupra unora şi aceloraşi impozite şi taxe pentru o perioadă fiscală care anterior a fost supusă controlului, cu excepţia cazurilor cînd efectuarea controlului fiscal repetat se impune de reorganizarea sau lichidarea contribuabilului, ţine de auditul activităţii Serviciului Fiscal de Stat de către organul ierarhic superior, de activitatea posturilor fiscale sau de depistarea, după efectuarea controlului, a unor semne de încălcări fiscale, cînd aceasta este o verificare prin contrapunere, cînd controlul se efectuează la solicitarea organelor de drept şi a celor specificate la art.131 alin.(5), cînd necesitatea a apărut în urma examinării cazului cu privire la încălcarea legislaţiei fiscale sau în urma examinării contestaţiei. Drept temei pentru efectuarea controlului fiscal repetat la faţa locului, în legătură cu auditul activităţii Serviciului Fiscal de Stat de către organul ierarhic superior, poate servi numai decizia acestuia din urmă, cu respectarea cerinţelor prezentului articol. Controlul fiscal se efectuează în orele de program ale organului care exercită controlul fiscal şi/sau cele ale contribuabilului.

Conform art. 14 alin. (1) lit. a) și b) din Codul fiscal, (1) *Obiect al impunerii* îl constituie: a) venitul din orice surse aflate în Republica Moldova, precum şi din orice surse aflate în afara Republicii Moldova, cu excepţia deducerilor şi scutirilor la care au dreptul, obţinut de persoanele juridice şi fizice rezidente ale Republicii Moldova care desfăşoară activitate de întreprinzător, de persoanele care desfăşoară servicii profesionale, precum şi de persoanele care practică activitate profesională în sectorul justiţiei şi în domeniul sănătăţii; b) venitul din orice surse aflate în Republica Moldova, inclusiv facilităţile acordate de angajator, precum şi din orice surse aflate în afara Republicii Moldova pentru activitatea în Republica Moldova, cu excepţia deducerilor şi scutirilor la care au dreptul, obţinut de persoanele fizice rezidente cetăţeni ai Republicii Moldova care nu desfăşoară activitate de întreprinzător.

Totodată, potrivit art. 18 lit. c) din Codul fiscal, în venitul brut se includ: plăţile pentru munca efectuată şi ***serviciile prestate*** (inclusiv salariile), facilităţile acordate de angajator, onorariile, comisioanele, primele şi alte retribuţii similar.

Coroborând normele enunţate la materialul probator administrat în speţă, instanţa de apel conchide că, instanța de fond întemeiat a constatat că, Serviciul Fiscal de Stat la emiterea actelor contestate şi-a exercitat dreptul discreţionar conform prevederilor art. 225 alin. (1) şi (2) din Codul Administrativ în limitele legale prevăzute de Codul Fiscal şi conform scopului acordat prin lege.

Ce ține de argumentele invocate de apelant, Completul de judecată le reține ca fiind neîntemeiate, or, din analiza circumstanțială a cauzei prin prisma probatoriului administrat la materialele cauzei, instanța de fond just și întemeiat a reținut că, la data finisării controlului fiscal inițiat în privința persoanei fizice *****, pe parcursul anului 2019 persoana fizică, având în vedere informația despre traversările frontierei de stat, în calitate de șofer al mijloacelor de transport pasageri, *****, a traversat frontiera de stat cu 4 mijloace de transport, înmatriculate în România, cu nr. BC77TME, IS12XON, IS13CWW, IS13EDZ, transportând total cumulativ 135 pasageri (f. 186, 185, 184 din dosarul administrativ).

Colegiul judiciar atestă că, aceste circumstanțe au fost reținute de către instanța de fond ca fiind confirmate în baza dosarului administrativ prezentat la materialele cauzei, și anume prin declarațiile pasagerilor transportați de către *****, dintre care 24 au confirmat prestarea serviciului de transport-pasageri, achitând în mediu suma de 100 euro (f.d. 170, 129, 105 verso-106, 91, 88 din dosarul administrativ), alte 2 persoane au achitat în lei în valoare de 1400 lei (f.d. 161 din dosarul administrativ) și 6 persoane au confirmat beneficierea de serviciu gratis, având în vedere relațiile de rudenie (f.d. 174,172 din dosarul administrativ), iar alte persoane au confirmat prestarea serviciului, însă menționând că nu mai țin minte cât au achitat.

La fel, instanța constată că toate persoanele, cu excepția a 6 persoane au declarat că au achitat costul serviciului de transport, iar cec/bilet de călătorie nu li s-a eliberat.

Contextual, Completul de judecată reține că, intimatul corect a dispus încasarea din contul lui ***** a impozitului determinat de autoritatea intimată, or, atît la etapa examinării cauzei în instanța de fond cît și la etapa examinării cauzei în apel, reclamantul/apelant ***** nu a prezentat probe confirmative a faptului că veniturile obținute au un caracter neimpozabil, în situația în care, potrivit prevederilor art. 14 alin. (1) lit. a) și b) coroborat cu prevederile art. 18 lit. c) din Codul fiscal, obiect al impunerii constituie inclusiv plăţile pentru munca efectuată şi serviciile prestate, care în cazul dedus judecății reprezintă serviciul de transportare pasageri prestat de reclamantul/apelant *****.

Contextual, potrivit art. 8 alin. (2) lit. c), d) și e) din Codul fiscal, contribuabilul este obligat să ţină contabilitatea conform formelor şi modului stabilit de legislaţie, să întocmească şi să prezinte Serviciului Fiscal de Stat şi serviciului de colectare a impozitelor şi taxelor locale ***dările de seamă fiscale prevăzute de legislaţie***, să asigure integritatea documentelor de evidenţă în conformitate cu cerinţele legislaţiei, să efectueze încasările băneşti în numerar prin intermediul echipamentelor de casă şi de control, respectînd reglementările aprobate de Guvern, inclusiv Lista genurilor de activitate al căror specific permite efectuarea încasărilor băneşti în numerar fără aplicarea echipamentelor de casă şi de control; d) ***să prezinte informaţii veridice despre veniturile rezultate din orice activitate de întreprinzător, precum şi despre alte obiecte ale impunerii***; e) ***să achite la buget, la timp şi integral,*** ţinând cont de prevederile art.7 alin.(5), ***sumele calculate ale impozitelor şi taxelor***, asigurând exactitatea şi veridicitatea dărilor de seamă fiscale prezentate;

Respectiv, în urma neonorării obligațiilor fiscale, Colegiul civil apreciază ca întemeiată concluzia primei instanțe, fundamentată pe constatările Serviciului Fiscal de Stat prin prisma actelor contestate în prezenta cauză, precum că, *****, nu a prezentat documente confirmative referitor la cheltuielile suportate, venitul impozabil estimat pentru perioada fiscală A/2019 constituie ***** lei, iar impozitul nedeclarat pe venit impozabil estimat pentru perioada fiscală A/2019 constituie ***** lei.

Colegiul civil nu atestă la caz admiterea de către Serviciul Fiscal de Stat, a încălcărilor de ordin material sau procedural cu referire la Decizia ce constituie obiectul controlului judiciar supus, or, potrivit materialelor cauzei, aceasta a fost expediată contribuabilului spre cunoștință, iar din motivul lipsei unei reacții, aceasta a fost expediată ulterior spre executare silită a obligației fiscale a contribuabilului și s-a purces la aplicarea sechestrului pe bunurile ce aparțin cu drept de proprietate în scopul stingerii restanței admise (f.d. 18-21).

În context, instanța consideră declarative argumentele invocate de apelant în susținerea poziției sale, deoarece acestea se combat cu circumstanțele reliefate mai sus și se referă la circumstanțele care au fost constatate și elucidate pe deplin de prima instanță, având la bază cumulul de probe, care au fost administrate și apreciate cu respectarea normelor de drept procedural și susținute de normele de drept material.

Totodată, în contextul reglementărilor prevăzute de art. 129^1 alin. (1) și (2) din Codul fiscal, Colegiul judiciar respinge argumentele invocate de partea apelantă cu referire la faptul neaducerii la cunoștința contribuabilului ***** a actului administrativ individual defavorabil conform legii, fiind solicitată repunerea în termenul de contestare a actului administrativ respectiv, or, norma reiterată stabileşte expres faptul că, în cazul absenţei destinatarului persoană fizică, documentele menţionate la alin.(1) se înmînează unui membru adult al familiei lui, rudelor, afinilor acestuia sau unei persoane care locuieşte cu destinatarul, pentru a fi transmise acestuia. Persoana care a primit documentele este responsabilă de transmiterea sau de comunicarea lor neîntîrziată destinatarului şi răspunde pentru prejudiciile cauzate prin necomunicarea sau prin comunicarea tardivă a actelor. Documentul se consideră înmînat destinatarului la data indicată în avizul de primire.

Un alt argument invocat de apelant în susținerea solicitărilor formulate îl constituie nerespectarea de către autoritatea emitentă a obligației de motivare a actului administrative emis, fiind invocat faptul nemotivării corespunzătoare a modalității de exercitare a dreptului descriționar al autorității publice emitente.

În acest sens, Colegiul judiciar notează că, potrivit art.31 din Codul Administrativ, actele administrative individuale şi operaţiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 118 din Codul administrativ, (1) Motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. ***Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii.***

Așadar, cu referire la argumentele apelantului despre faptul că Serviciul Fiscal de Stat nu a indicat în motivarea hotărârii contestate oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptul discreționar al entității, Colegiul civil reține că, circumstanțele reflectate din materialele cauzei denotă contrariul, Serviciul Fiscal de Stat exercitându-și dreptul discreționar conform prevederilor art. 225 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, în limitele legale

prevăzute de Codul fiscal și conform scopului acordat prin lege. Or, însăși din motivarea deciziei asupra cazului de încălcare fiscală ce constituie obiectul de contestare în prezentul litigiu, rezultă o analiză a circumstanțelor de fapt prin prisma cadrului normativ aplicabil în cazul dat, tuturor circumstanțelor fiind acordată analiză corespunzătoare în raport cu probatoriul administrat în cadrul procedurii administrative anexat la dosarul administrativ.

În conexiunea celor relatate, instanţa de apel reţine drept justă concluzia primei instanţe cu privire la respingerea acțiunii înaintate de *****.

Drept urmare, Completul de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, reține că, hotărârea supusă prezentului apel a fost pronunțată de instanța de fond cu respectarea dreptului părților la un proces echitabil, în sensul definit de art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului și a libertăților fundamentale, atât ca ansamblul garanțiilor procedurale enunțate în această dispoziție convențională, cât și dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei, ceea ce presupune inclusiv motivarea hotărârilor, principiul contradictorialității și modul de administrare a probelor.

Sub aspectul motivării hotărârii atacate, se constată că judecătorul a expus considerentele de fapt și de drept care i-au format convingerea pentru respingerea prezentei acțiuni.

Sintetizând, Completul de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Chişinău consideră absolut întemeiată și legală soluția instanței de fond prin care pretențiile reclamantului au fost respinse, în sensul menționat anterior, iar argumentele invocate de partea apelantă în acest sens - nefondate, acestea fiind o reiterare a celor invocate în prima instanță, pe care le-a cercetat minuțios și apreciat corect.

Urmare a constatărilor detaliate supra vis-a-vis de circumstanțele faptice ale cazului dedus judecării în ordine de apel, Completul judiciar concluzionează că, argumentele expuse de către apelantă sunt lipsite de substanță obiectivă, iar instanța de fond - reieșind din cumulul probelor administrate, a soluționat cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, în consecință hotărârea emisă fiind legală şi întemeiată, în corespundere cu normele legale.

Prin prisma acestor constatări, Completul judiciar concluzionează că la caz dubiul judiciar a fost înlăturat, netemeinicia cerințelor părții apelante a fost demonstrată, iar argumentele invocate de către apelantă poartă caracter pur formal.

Urmare a celor relatate supra, Completul de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Chişinău consideră absolut întemeiată și legală soluția instanței de fond prin care pretențiile reclamantului au fost respinse și conchide a respinge apelul declarat de ***** prin intermediul avocatului ***** şi a menţine hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 01 noiembrie 2023.

În conformitate cu prevederile art. art. 240 alin (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 CPC, Completul de Contencios Administrativ din cadrul Colegiului Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Chişinău,-

d e c i d e :

Se respinge apelul declarat de ***** prin intermediul avocatului *****.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 01 noiembrie 2023, în cauza civilă la acțiunea în contencios administrativ înaintată de ***** împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil.

Decizia este executorie de la emitere, cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de două luni, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Preşedintele completului,
judecătorul **Victoria Sîrbu**

Judecător **Veronica Negru**

Judecător **Angela Braga**